

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
สะทกสะท้านกับใครสามโลกธาตุนี้

ก่อนจึงหัน

วัดป่าบ้านตาดมันเป็นแกงหม้อใหญ่ การขบการฉันของพระก็เป็นแกงหม้อใหญ่ ใครมามุ่งอรรถมุ่งธรรมให้พิจารณาด้วยดี เรื่องอาหารการกินทับหัวใจได้ ธรรมงอกเงยไม่ได้ แต่กิเลสกับพุงงอกเงยได้ กินแล้วนอนไม่ตื่น มันฝึกทรมานอะไรก็ไม่ทราบ เรามองดูมองไม่เห็น หลับตาดูนะ ผู้มาฝึกตนต้องทุกสิ่งทุกอย่างเชื่อมทั้งนั้น อดอยากขาดแคลนๆ แต่ธรรมกระจายๆ สว่างไสวอยู่ในใจ อันนี้มันมีตั้งแต่อาหารการกินสว่างไสวอยู่ในพุง ธรรมไม่มีในใจใช้ไม่ได้นะ เรามาหาอรรถหาธรรมให้ดูธรรม อย่าดูสิ่งเหล่านี้ ซึ่งที่ไหนมันก็มีไม่อดอยาก

ก็ไม่ทราบจะสอนใครว่าอย่างไร มันเป็นแกงหม้อใหญ่ สอนอะไรก็รวมไปหมดๆ เลยไม่ได้เรื่องราว ตามธรรมดาการสอนพระกับประชาชนญาติโยมแยกกันๆ สอนเฉพาะๆ เราเคยปฏิบัติมาอย่างนั้น ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็ปฏิบัติอย่างนั้น อันนี้แกงหม้อใหญ่ๆ สอนอะไรก็ไม่ได้เรื่องได้ราว เลอะเทอะไปหมดเวลานี้

ให้พิตตัวเองนะการมาปฏิบัติธรรม ให้ดูใจกับธรรม เบบางหรือหนักแน่นขนาดไหน อย่าไปดูภายนอกตายนะ จมนะ สอนอะไรก็เป็นเรื่องแกงหม้อใหญ่ๆ ไปหมด ไม่มีคัดไม่มีเลือก ไม่มีวรรคมีตอน ใช้ไม่ได้ เป็นแกงหม้อใหญ่ไปหมดเดี๋ยวนี้ เลอะเทอะทีเดียว วัดป่าบ้านตาดนี้เลอะเทอะมาก การสอนก็รวมไปหมดเป็นแกงหม้อใหญ่ๆ ไม่ทราบจะแยกจะเยาะ สอนอะไรเป็นขึ้นเป็นอันเป็นวรรคเป็นตอนมันไม่มีนะเดี๋ยวนี้ กลายเป็นแกงหม้อใหญ่เลอะเทอะไปหมดนั่นละ ก็เราไม่เคยทำมานี้ แต่มันมาเป็นอย่างนี้จะให้ทำอย่างไร อะไรๆ ก็เลอะเทอะๆ ไปหมด แกงหม้อใหญ่ๆ ใช้ไม่ได้เลย

ให้พิจารณาคัดเลือกตัวเองให้ดีนะพระที่มาปฏิบัติมุ่งอรรถมุ่งธรรม มองดูหัวใจนั่นละสำคัญด้วยสติๆ ตลอดจะไม่ค่อยลืมตัว มันเลอะเทอะไปหมดเดี๋ยวนี้นะ เลยไม่ทราบว่าสอนใครเป็นอย่างไรๆ พระก็เลยเลอะเทอะๆ ไปหมด อะไรถ้ามันมากๆ คละเคล้ากันแล้วมันเลอะเทอะ วัดป่าบ้านตาดเป็นวัดเลอะเทอะนะเดี๋ยวนี้

หลังจึงหัน

นี่ถึงอะไร (ถวายสังฆทานเจ้าคะ มีพระพุทธรูปกับผ้าไตรเจ้าคะ) เรารับแล้วๆ เอากลับคืนเสีย พระพุทธเจ้าไม่พาแบกพาหามรูปเหล่านี้จะมาให้พระแบกไม่แบกลูกศิษย์ตถาคต ตถาคตไม่พาแบกไม่แบก เอา รับให้แล้วเอากลับคืนไป สิ่งเหล่านี้มัน

ง่าย สร้างง่ายทำง่าย แยกหากันอีกทีก็ เป็นศาสนวัตถุ มีแต่วัตถุ หัวใจที่จะสัมผัส สัมพันธ์กับธรรมที่เป็นของเลิศเลอไม่สนใจ หาแต่ของอย่างนี้ ง่ายนิดเดียว สร้างนั้น สร้างนี้สร้างพระพุทธรูปขึ้นที่หัวใจไม่สร้างนะ พระพุทธเจ้าตรัสธรรมที่หัวใจ สวาก ทั้งหลายตรัสธรรมที่หัวใจ เราตรัสธรรมที่ไหนได้เคยดูไหม ไปหาสร้างนั้นสร้างนี้ รูป นั้นรูปนี้ แล้วก็เอามาให้อาจารย์แบก เราไม่แบก เราแบกธรรมต่างหาก

เวลานี้เป็นเวลาช่วยโลก เวลาช่วยตัวเองจะเป็นจะตายไม่มีใครทราบนะ พุด ตรงๆ ภูมิใจที่ได้ปฏิบัติมา ไปนั่งอยู่ก่อนหินฉันทันจังหันมีแต่ข้าวเปล่าๆ กับพวกป่าพวก เขา มีแห่งละสี่หลังคาเรือนห้าหลังคาเรือน ภูเขาเรามองไปเห็นอย่าเข้าใจว่าไม่มีบ้านคน นะ มี มีเป็นแห่งๆ อยู่หลังเขาเตี้ยๆ หรือชายเขา พวกนี้หากินตามป่าตามรก ไป บิณฑบาตอาศัยเขามากิน เขาก็มีศรัทธา โห พอใจมากนะ พวกอยู่ในป่าในเขาเห็นเรา ไปบิณฑบาต กุสัจจอวิงเต้นชวนชวายเป็นต้นกัน เขาอยู่ในป่าหัวใจเขาเป็นธรรม บิณฑบาตได้มาก็มานั่งบนก้อนหินฉันทันจังหัน ฉันทันก็มีแต่ข้าวเปล่าๆ แหละ มีเศษอาหาร นิดหน่อยก็ไปวางให้กระแต กระแตอยู่ตามขอนไม้อยู่ตามอะไรไปวางให้กิน

เวลาทุกข์ทุกข์มากนะ เหมือนหนึ่งว่าในโลกนี้มีแต่เราคนเดียวตคนรกทั้งเป็น ตคนรกทั้งเป็นๆ นี่ละฝึกกรรมทางร่างกายก็ไม่ให้กินมาก พออุพอโถพอมิลมหายใจ ได้ประกอบความเพียรเป็นที่พอใจ แต่ใจให้สว่างงามด้วยอรรถด้วยธรรม ทั้งวันทั้งคืน หมุนตัวๆ สติรักษาใจ เมื่อสติรักษาใจ ใจไม่มีสิ่งรบกวน สิ่งรบกวนก็คือสังขารนั้นละ ปรุงตัวเอง รบกวนตัวเอง ก็ยิ่งสงบ สติรักษาได้ดี จิตสงบเย็น จากนั้นก็ค่อยสว่างาม ขึ้นมา สว่างามภายในใจ จากนั้นๆ เรื่อยๆ ขึ้นไปแล้วจิตสว่างจ้าเลย นั้นเห็นไหมละ

อย่างที่ได้อัจฉริยะตัวเองอยู่บนภูเขา ทำไมเราเกิดมาเราไม่เคยอัจฉริยะ ตัวเอง ก็ได้อัจฉริยะแล้วบนภูเขาเพราะการปฏิบัติธรรม เวลาถึงขั้นสว่างนี้ โถ สว่าง จริงๆ นะจิต เวลาล้อมลูกคลุกคลานก็พืดกันแบบล้อมลูกคลุกคลาน ให้ถอยไม่ถอย เอา ล้อมลูกคลุกคลานขัดกันด้วยแบบล้อมลูกคลุกคลาน พอตั้งได้ตั้ง ตั้งก็ขัดกันแบบตั้ง ตั้งได้ ขนาดไหนขัดกันขนาดนั้น จนสว่างามจ้า

การปฏิบัติธรรมอะไรจะละเอียดยิ่งกว่าใจ สว่างามที่สุดก็คือใจ เลวร้ายที่สุดก็คือ ใจ ถ้าลงกิเลสความมืดบอดได้หุ้มห่อมันแล้วไม่มองเห็นอะไรละ พระอาทิตย์ร้อยดวงก็ ไม่มีความหมาย ใจมืดตื้อตลอด พอธรรมชักฟอกเข้าไปด้วยความ پاکความเพียร จิตใจถูกขัดเกลากออกมาค่อยสว่างออกๆ พระอาทิตย์ร้อยดวงสู้ไม่ได้ นั้นเห็นไหมละ นี่ ละการฝึกหัด จิตใจเป็นของเลิศเลอ เลวร้ายที่สุดคือใจ เลิศเลอที่สุดคือใจ มาลงอยู่ที่ ใจหมด ทุกข์หันตทุกข์ก็อยู่ที่ใจ สุขบรมสุขก็อยู่ที่ใจ ตามแต่จะฝึกหัดได้มากน้อย ถ้า จะปล่อยให้กิเลสตัณหาเหยียบย่ำทำลาย ไม่ฝ่าไม่ฝืนไม่ดัดแปลงแก้ไขกันบ้างแล้วมันก็

มืดตลอดตั้งแต่วันเกิดถึงวันตาย ตายแล้วยังไปเกิดภาพที่มีตบอด ไปเกิดที่นั่นละถ้าจิต ไม่ได้ฝึกฝนอบรมนะ

สถานที่ใดที่เลวร้ายจิตจะไปฝังอยู่ในนั้น นี่คือชอบสร้างตั้งแต่สิ่งเลวร้าย ความดีไม่สร้าง สร้างแต่ความเลวร้าย ที่นี้เวลาตายลงไปร่างน้ำมันก็เป็นดินน้ำลมไฟ มันไม่เลวไม่ร้ายนะ ตัวจิตต่างหากเป็นตัวเลวร้าย ไม่ได้ฝึกแล้วก็มีติดตื้อไปอีก ไปภพใดชาติใดมีแต่ความมืดตื้อ ความมืดตื้อกับความทุกข์มหันตทุกข์มันอยู่ด้วยกัน

ที่นี้เวลาเราสร้างจิตใจของเราบรมจิตใจให้ดีแล้ว จิตใจมีความสว่างไสว ไปที่ไหนก็สว่างตลอด ยังไม่ตายมันก็เห็นชัดๆ เราก็คเคยพูดแล้ว โธ ทำไมใจเราถึงได้อัจฉริยะถึงขนาดนี้ นี่ถึงขั้น ทั้งๆ ที่ยังไม่พ้นนะ แต่มันสว่างกระจ่างแจ้งอัจฉริยะขนาดนั้นในหัวใจเรา เราไม่เคยเป็น มันเป็นก็ต้องได้อูทานออกมา โธ ใจดวงนี้ทำไมถึงสว่างกระจ่างแจ้ง มันจำไปหมดเลยครอบโลกธาตุ ทั้งๆ ที่กิเลสยังอยู่นั้นละ มันอัจฉริยะตัวเอง ยินรำพึง โอโฮ ใจเราทำไมมันถึงสว่างไสวอัจฉริยะถึงขนาดนี้ จำไปหมดครอบโลกธาตุ กิเลสยังอยู่นั้นนะ ที่นี้พอกิเลสขาดสะบั้นลงแล้วมันสว่างอะไรไม่ต้องถามกัน นั้นละมันต่างกันอย่างนั้นละจิต

กิเลสตัวมืดบอด มลทินเหมือนแก้วครอบไฟฟ้า ไฟฟ้าจะสว่างขนาดไหนเอาแก้วดำๆ ไปครอบบับมันก็มีมืดตื้อ ภายในสว่างแต่ภายนอกมันส่งแสงออกมาไม่ได้ นี่กิเลสปิดบัง แก้วครอบกิเลส คือกิเลสปิดบังหัวใจมันก็มีมืด ที่นี้พอกระจายกิเลสออกไปด้วยความ پاکความเพียร พอออกหมดนี้จำไปเลย นั้น เคยมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง อวดที่ไหน ไม่ได้อวด เราทำแทบล้มแทบตายผลปรากฏขึ้นมาอย่างไรมาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟังเพื่อเป็นคติตัวอย่าง มันผิดไปแล้วเหอ มันหายไปแล้วเหอ ดูถูกเหยียดหยามกันไปอย่างนั้นนะ พวกกิเลสมันชอบเย่อหยิ่ง กิเลสคือตัวจองหงอนที่สุด ตัวเย่อหยิ่งจองหงอนพองตัวมากที่สุดคือกิเลส

ทำความดีจะมาเล่าความดีให้ฟังนี้กิเลสมันดูถูกเหยียดหยามนะ มันเย่อหยิ่งจองหงอน ตัวมันมืดตื้อนะ ธรรมที่ท่านนำมาพูดสว่างกระจ่างแจ้ง กิเลสมันอวดดีของมัน อึงอ่ากับวัวว่าอย่างนั้นเถอะ โธ ใจดวงนี้ลองดูซินะ ลองฝึกให้มันได้ดูซินะ นี่สอนท่านทั้งหลายมานานสักเท่าไรๆ จวนจะตายก็ออกละธรรมะออกเรื่อย ๆ ธรรมะที่ไม่เคยออกก็ออก ออกละ มันเต็มอยู่ในหัวใจ นอกจากจะควรพูดหนักเบาอย่างน้อยเพียงไร เพื่อประโยชน์แก่ผู้มาฟังจะได้ขนาดไหนก็ออกขนาดนั้นๆ ถ้าผู้ที่มีมุ้งต่อมรรคผลนิพพานจริงๆ จังๆ ทางนี้ฝังใส่กันเลยเชียว ดึงลากกันขึ้นทันทีเลย

เพราะฉะนั้นการเทศน์สอนพระผู้ปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริงๆ ดังพ่อแม่ครูจารย์เทศน์นี้ โห ฟาดดินถล่ม ของงายหรือเทศน์ เปรี๊ยะๆ ผู้ฟังนี้กล่อมใจลง เทศน์สี่

ชั่วโงง ไม่ได้กระตีกพลิกแพลง สืมนื้อสืมตัวไปหมด ธรรมะกล่อมเข้าไป จิตมันแน่วลง ฟังอย่างนั้นซิฟังธรรม เพราะฉะนั้นในครั้งพุทธกาลท่านเทศน์บรรดาประชาชนทั้งหลาย ได้สำเร็จมรรคผลนิพพานจำนวนมากน้อย จะไม่มากน้อยอย่างไรก็ธรรมทั้งนั้นออกจาก พระทัยพระพุทธเจ้า ธรรมบริสุทธิ์เสียด้วย ละล้างไปมันก็สะอาดซิ อะไรจะเหนื่อสิ่งชะ ล้างละ มันก็สะอาด ใจเราก็ให้ฝึกหัดเสีย มันจะอะไรเหมือนกัน

นี่พูดเสียมันจะตายแล้ว มันจำครอบโลกธาตุใจดวงนี้นะของเล่นเมื่อไร กิริยา ทำทางนี้อยู่ในสนามโลกธรรม ตำนานิตเตียนตินินทา ยกยอสรรเสริญกันได้ กิริยาที่ แสดงได้ แต่อันนั้นมันเหนื่อหมดแล้วอยู่ภายในใจ ไปตำหนิได้อย่างไร สนามโลกธรรม ก็คือสมมุติต่อสมมุติ ธาตุเขาธาตุเรา กิริยาของเขาของเรากระทบกระเทือนกัน ใคร พอใจก็ชมเชย ใครไม่พอใจก็ตำหนิเตียน นี่ธาตุชั้นธ้อยู่ในโลกธรรม แต่จิตใจเหนื่อ ไปหมดแล้ว จำครอบโลกธาตุ

นั่นละใจเป็นอย่างนั้นละ ไม่มีอะไรวิเศษยิ่งกว่าใจและเลวยิ่งกว่าใจ ขอให้พากัน ฝึก พระพุทธเจ้าแท้ๆ ศาสดาองค์เอกแท้ๆ มาสอนโลกทำไมจึงไม่ฟังกัน ฟังตั้งแต่เสียง กบเสียงเขียดเสียงเพลงลูกกรุงลูกทุ่งไปอย่างนั้นเหอ มันก็ได้แต่อย่างนั้นแล้ว มันจะ ได้ของดิบของดีอะไร มาคุยกันนี้หาความสุขความเจริญมาคุยกันไม่มี มีแต่เล่าเรื่องกอง ทุกข์สู้กันฟัง ไปในงานศพมันมีตั้งแต่เอาอะไรมาระบายกัน ไปในงานศพนะเป็นเวลา มี โอกาสที่ได้ชุมนุมคุยกัน ไปในงานศพต่างๆ เช่นกรุงเทพฯนี่เขามีเมรุไปรื้อเผาศพหนึ่ง เต็มทิศเต็มแดนอยู่ มีแต่คุยกันมาระบายความทุกข์ต่อกัน

อย่างวัดธาตุทองนี่แหละ ตั้งแต่ตั้งกรุงเทพฯมาจะไม่มีพระองค์ไหนเทศน์แบบ เรา วัดธาตุทองพระเทศน์มันไม่ได้ฟังเสียงนะ นั่งคุยกัน เราก็ขัดเสียดเปรี้ยวเลยทันที เจียบหมดเลยนะ เห็นไหมละอำนาจของธรรม นี่จิตที่บริสุทธิ์เต็มทีแสดงต่อกองมูตร กองคูถ กองมูตรกองคูถมันหนักก็ขัดลงอย่างหนักนะซิ เจียบหมดเลย วัดธาตุทอง เอา วัดธาตุทองละเขานิมนต์เราไปเทศน์ เทศน์มันไม่ได้ฟังเสียงเรานะ ก็ธรรมมันเหนื่อโลก อยู่แล้ว จะปราบโลกไม่ได้อย่างไร ชัดเปรี้ยวเลย เจียบหมดเลย

วัดธาตุทองก็มีเท่านั้นละมีพระบ๊องค์เตียนนี่ไปเทศน์ เจียบหมดเลยจริงๆ ขึ้น เปรี้ยวๆ เลย ถ้าลงมันได้ออกธรรมแล้วมันได้ฟังใครเมื่อไร อะไรจะเหนื่อธรรมวะ มัน มาอะไร มันมาหาคุยกันเราก็ขัดกันเลย อู๊ย เจียบจริงๆ วัดธาตุทองก็มีคราวนั้นละที่เขา ฟังเทศน์เจียบ นอกนั้นไม่เห็นมี เขาไม่ได้สนใจฟังเทศน์เรานะ สนใจตั้งแต่แหวดๆ ใส่ กัน อู๊ยเหมือนบ้า มาระบายความทุกข์ต่อกันฟัง นี่มันฟังทุกอย่าง พิจารณาทุกอย่าง ธรรมนี้คู้กับใครเมื่อไร ไม่ได้คู้กับใครนี่นะ อะไรๆ แง่ดีแ่งชั่วมันจะตามรู้ตามเห็นไป

หมด นอกจากไม่พูดเท่านั้น ที่นี้เวลามันหนาแน่นขึ้นมาก ๆ นี่ก็ใส่กันสักทีหนึ่ง วัดธาตุทองเจียบหมดเลย เห็นใหม่ละ

นั่นละธรรมเป็นอย่างนั้นละ สะทกสะท้านกับใครสามโลกธาตุนี้ อะไรเหนือธรรม ความเลิศเลอก็คือธรรม อันนี้มันเลิศเลออะไร มาจอบแจ ๆ ลบธรรม เหยียบบรรด เหยียบธรรมทั้ง ๆ ที่ท่านกำลังเทศน์อยู่นั้น นี่ไม่เป็นเช่นนั้น ใส่เปรี้ยว ๆ นี่ไม่ได้มาหาเอาอะไรนะ มาสังเคราะห์จิตใจต่างหากนี่นะมาเทศน์นี้ เราไม่มาหวังอะไร มันเป็นอย่างไรหัวใจเหล่านั้นะ เป็นลูกชาวพุทธไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมจะไปฟังเสียงอะไร ชัดอย่างนั้นซิ อย่างนั้นแหละ มันไม่เหมือนใครนะนี่ถ้าลงมันได้ขึ้นแล้ว ก็มันเหนือทุกอย่าง นอกจากไม่ออกแสดงเท่านั้นเอง ถ้ามารมันหนักมากก็เอาสักทีหนึ่ง ถ้ามันไม่หนักมากก็เฉยหูหนวกตาบอดไป แต่เวลามันจะออกลดตายนี้ โถ ว่าอย่างนั้นเลย บอกว่าโถเลย เปรี้ยว ๆ เลยละ อะไรจะเลิศเลอยิ่งกว่าธรรม ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว จำครอบโลกธาตุ จะมาว่าอะไร ชี้หมูชี้หมามันจะเอาความวิเศษอะไรมาอวดธรรมวะ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

จากเครือข่ายทั่วประเทศ